

PRAVIDELNOSTI:

mše sv.: (kat. = katedrála na náměstí, NPM = kostel Nanebevzetí P. Marie ve Františkánské)

- pondělí: 8:00 (kat.) / 12:00 (NPM)
- úterý: 8:00 (kat.) / 17:00 (NPM)
- středa: 8:00 (kat.) / 12:00 (NPM) / 19:00 (studentská - NPM)
- čtvrtek: 8:00 (kat.) / 17:00 (NPM)
- pátek: 8:00 (kat.) / 12:00 (NPM) / první pátek v měsíci: 16:30 (NPM)
- sobota: 8:00 (kat.) / 20:00 (anglická - NPM)
- neděle: 8:00 (NPM) / 10:00 (kat.), 14:00 (vietnamská - NPM) / 20:00 (NPM)

zповední služba v kostele NPM:

- pondělí: 9:00 – 11:00 (Mons. E. Soukup)
- středa: 14:30 – 16:00 (P. P. Petrašovský)
- čtvrtek: 14:30 – 16:30 (plzeňští františkáni)
- pátek: 15:00 – podle potřeby, během toho adorace (P. L. Kazda)
- zpravidla půl hod. přede mší (kromě polední)

Setkání u kafe na faře nebo na biskupství po každé nedělní mši sv.

pravidelná společenství na faře:

- úterý 9:00 jednou za 2 týdny – modlitby matek
- úterý 18:00 – příprava na křest otevřená i pro pokřtěné
- středa 9:00 – setkání nad biblí
- čtvrtek 18:00 – střídá se společenství modlitby a farní společenství

půlhodinová adorace a nešpory:

- neděle 18:00 – katedrála

PROGRAM: 20. 2. – 6. 3.

neděle 20. 2. – 7. neděle v mezidobí

- evangelium: Lk 6,27-38
- při mši sbírka na Haléř sv. Petra
- 18:00 – půlhod. adorace a nešpory – kat.

úterý 22. 2. – svátek Stolce sv. Petra

- 9:00 – modlitby matek - fara
- 18:00 - příprava na křest dospělých: synodní skupinka s katechumeny – přijít může kdokoliv

středa 23. 2. – památka sv. Polykarpa

- 9:00 – setkání nad Bibli – fara

čtvrtek 24. 2.

- 18:00 – farní společenství - fara

neděle 27. 2. – 8. neděle v mezidobí

- evangelium: Lk 6,39-45
- 18:00 – půlhod. adorace a nešpory – kat.

pondělí 28. 3.

- 18:00 – věšení postních plátén v NPM i kat. – mohou prosím přijít chlapi pomoci? – sraz v kostele NPM

úterý 1. 3.

- 8:45 – úklid katedrály (můžete prosím pomoci?)
- 18:00 – příprava na křest dospělých (téma: 6. a 7. přikázání), přijít může kdokoli – fara

středa 2. 3. – Popeleční středa

- začátek postní doby, den přísného postu
- mše sv. s udělováním popelce: 8:00 (kat.) / 12:00 (NPM) / 18:00 (kat.) – slouží biskup Tomáš, spolu se všemi plzeňskými farnostmi

čtvrtek 3. 3.

- 9:00 – úklid kostela NPM (můžete prosím pomoci?)
- 18:00 – modlitební společenství – fara

pátek 4. 3.

- 15:00 – křížová cesta – kostel NPM

sobota 5. 3.

- 10:00 – setkání pro ministranty – kat.
- 14:00 – svatba Míry Landsmanna a Elišky Šmídlové (NPM) (musela být odložena kvůli covidu)
- 17:00 – koncert žesťové hudby – kat.

neděle 6. 3. – 1. neděle postní

- evangelium: Lk 4,1-13
- po mších při farním kafi: beseda s Hanou Šimrovou o duchovní službě ve vězení
- 15:00 – křížová cesta - NPM
- 18:00 – půlhod. adorace a nešpory – kat.

♦ **Modlitba křížové cesty** bude v postní době každý pátek a neděli v 15:00 v kostele NPM. Z tohoto důvodu nebudou pravidelné páteční adorace.

♦ Dvakrát během postní doby také v sobotu vyrazíme na **křížovou cestu ven**, na místa, kde jsou křížové cesty v krajině: **12. 3. ve 14:30 do Radnic a 26. 3. v 15:00 do Stříbra.**

♦ V **sobotu 2. 4.** bude **farní postní duchovní obnova** na faře ve Štěnovicích.

♦ **Kurzy alfa** (setkání pro hledající) začnou 19. 4. v 18:00 na faře a budou pak každé úterý. Prosím, zvěte své přátele.

BARTÍK

zpravodaj Římskokatolické farnosti Plzeň u katedrály sv. Bartoloměje

20. 2. – 6. 3. 2022

4

telefon fara: 733 741 676, mobil kněze: 737 814 525, mail: petrasovsky@bip.cz, sladka@bip.cz, farnost.plzenkatedrala@bip.cz, web: www.farnostbartolomej.cz

Konec lockdownu

O minulých dvou postních dobách se utahovaly proticovidové šrouby, hospody, kina a manikúry byly zavřené, na mši nás mohlo chodit málo. Snažili jsme se z toho něco vzít a když jsme si přečetli nějaký článek na téma, jak prožít postní dobu, dozvěděli jsme se zřejmě, že v duchovním životě je to podobné: To nedůležité má z života odpadnout, uvědomme si, že ani pivo s přáteli, ani nové filmy a upravené nehty náš život nenaplní a zaměříme se na to podstatné. A pokud nemůžeme na mši, je to příležitost pro hledání zapomenuté společné modlitby v rodinách. Tak se tenkrát psalo.

O letošní postní době se nezvykle šrouby naopak povolují: opatření se rozvolňují, do hospod mohou i neočkovaní a oficiální strategie je taková, že se začínáme učit s covidem žít. Samozřejmě, je to trochu nebezpečné, ale to túra do hor a jízda po dálnici taky.

Dobře, když už tedy nelze do úvodníků farních věstníků psát o tom, že je vlastně krásné, čeho se v postní době z rozhodnutí ministerstva zdravotnictví vzdáváme, pojďme tedy uvažovat nad tím, jestli nám náhodou nemůže něco říct onen apel, abychom už začali normálně žít i s tím, co nás až dosud přesvědčovalo, že jsme z normálního života vyloučení.

Tak tedy: Vlečeme si životem mnoho svých selhání, mám cosi za sebou a při vzpomínce na mnohé věci nám vůbec není dobře. A samozřejmě, že vidíme, co všechno kolem nás by bylo třeba dělat a co změnit, ale je tady jistě mnoho lidí s čistým štítem, přece se do toho nebudu plést já s takovou minulostí, to bylo pokrytecké. Nebo jsme si velmi vědomi svých opakujících se hříchů a trapně při zpovědi vyznáváme pořád totéž. Samozřejmě, že bychom rádi prohloubili svůj duchovní život a začali se opravdu modlit, ale v tomhle stavu by to asi Boha uráželo a hluboká modlitba je jistě otevřena těm, kdo si své nitro dají do pořádku a to já zatím nejsem. Nebo bych třeba rád začal číst při mši a mám trému a všichni by si toho všimli a byl bych jim pro smích.

Dobře, šrouby se uvolnily, lockdown skončil, pojďme začít žít i s tím, co nás do něj dřív posílalo. Jistě, že je to nebezpečné. Může se stát, že v hospodě chytím covid. Může se stát, že si na mě někdo ukáže prstem a že si lidé budu šeptat cosi o tom, ať si nejdřív zametu před vlastním prahem. Možná, že se hlas během čtení při mši bude třást. Může se stát, že se mi někdo vysměje nebo mě prohlásí za příliš drzého. Nebezpečí číhá všude. Tak se na něj vykašleme.

Program na postní dobu? Uvolníme šrouby. Začneme žít. Nedovolme, aby nás cokoliv drželo v lockdownu srdce. Ježíš přišel, abychom měli život a měli jsme ho v plnosti. (Jan 10,10)

P. Pavel Petrašovský

Modlitba za vězně

Na farní kafe v neděli 6. března jsme pozvali **Hanu Šimrovou**, která promluví o působení církvi ve věznicích a svojí dobrovolné službě ve věznici na Borech. Toto dílo můžeme podpořit společnou modlitbou desátku růžence věnovaného každý den na uvedený úmysl:

♦ **Ne 20. 2.: kterého jsi z Ducha Svatého počala:** za moudrost pro ty, kteří doprovázejí vězně

♦ **Po 21. 2.: který byl pokřtěn v Jordánu:** za odvahu k novému životu na svobodě pro propuštěné

♦ **Út 22. 2.: který zjevil v Káně svou božskou moc:** za naději v našich životech tam, kde jsme selhali

♦ **St 23. 2.: který hlásal Boží království a vyzýval k pokání:** za odvahu přiznat si své viny a hříchy

♦ **Čt 24. 2.: který na hoře Proměnění zjevil svou slávu:** za zvěstování Evangelia ve věznicích

♦ **Pá 25. 2.: který ustanovil Eucharistii:** za uzdravující blízkost a lásku Boží v životech vězňů

♦ **So 26. 2.: který z mrtvých vstal:** za obrácení vězňů i naše

♦ **Ne 27. 2.: který na nebe vstoupil:** za smíření viníků a poškozených

♦ **Po 28. 2.: který Ducha Svatého seslal:** za uzdravení zranění způsobených našimi hříchy a

Jedna modlitba za rok - vzpomínka Dr. Jaroslava Douši

Dr. Jaroslava Doušu znáte z kostela. Jednou na středním setkání nad Bibli začal vzpomínat na své životní hledání Boha a vyprávění bylo tak zajímavé, že jsem ho požádal, aby to sepsal d Bartíku. Vznikl následující text:

Můj otec pracoval v dělnických profesích v plzeňské Škodovce, matka byla prodavačka a později vrátná ve škole. Mí rodiče doma nemluvili o víře nebo církvi, neúčastnili se bohoslužeb, ale na konci života se můj otec zmiňoval o tom, že v dětství dělal ministranta v Dolní Lukavici.

U nás se celý rok nikdo nemodlil. Pravidelně na Štědrý den jsme ale v 18 hod. vypnuli televizi, sedli si k připravené sváteční večeři a otec mi řekl: „My se teď s mámou pomodlíme Otčenáš, seď a buď zticha.“ Nevyžadovali, abych se k nim připojil, později jsem se někdy s nimi modlil a hned po večeři jsem na to zapoměl – šli jsme ke stromečku a dárkům.

Důležitý byl pro mne rok 1974. V červenci jsem jel s výpravou pražských studentů z Prahy do Moskvy, odkud jsme jeli několik set kilometrů do malé vesnice, kde jsme se student Lomonosovovy univerzity pracovali skoro tři týdny na stavbě kravína. Po ukončení práce jsme si pak jako turisté několik dní prohlíželi Moskvu a Kyjev.

Část jednoho dne jsme měli volno a mohli jsme si „prohlížet neorganizovaně“. S jedním kamarádem jsme tedy vlakem jeli do Zagorska, a prohlíželi si část tamního pravoslavného kláštera přístupnou veřejnosti. Viděli jsme i několik řeholníků, kteří se o něčem bavili. Uvědomil jsem si, že ta velká stavba není jen umělecká památka, ale i sídlo komunity, která o něco usiluje. Na druhé straně ulice bylo velké luxusní knihkupectví s marxistickou literaturou z různých oborů. Večer jsme s kamarádem ostatním řekli o naší cestě, jedna členka naší výpravy poněkud pohrdavě dodala: „No jo, Zagorsk, to je klášter v provozu, no.“ Zpozorněl jsem. Její tón mi vadil.

V Kyjevě si část naší výpravy mohla pohlédnout také něco málo z klášterního komplexu Kyjevsko-pečerská lávra. Vzpomínám na velké množství lid v jednom chrámu i před ním, z nichž část se vytrvale modlila. Dodnes vidím jednu starou paní, která se ničím nedala v tom množství lidí rušit a s úctou četla ve staré velké knize. V těch místech jsem cítil zvláštní klid. Když jsme se vrátili do vlasti, měl jsem o čem přemýšlet, také o způsobu života v malé ruské vesnici.

V prosinci 1974 jsem jel jednoho rána autobusem ze sídliště Petřiny do centra Prahy a dočítal román finského spisovatele Miky Waltariho Jeho království, v němž vypráví o práci Ježíše i o činnosti apoštolů krátce po seslání ducha sv. Na jedné straně knihy jsem si přečetl i celý text Otčenáše, který se modlil jeden z hrdinů příběhu, a uvědomil jsem si, že tu modlitbu vůbec neznám. Začal jsem se strašně stydět, tváře mi hořely, vzpomínal jsem na začátky našich štedrovečerních večeří doma. Za pár dní jsem s nějakými otázkami navštívil faráře u P. Marie před Týnem P. Reinsberga, který se mne ujal a trpělivě mi postupně vysvětlil mnoho potřebných informací i souvislostí.

Dr. Jaroslav Douša

osvobození z minulosti

♦ **Út 1. 3.: který tě, Panno, do nebe vzal:** za rodiny vězňů, zvláště jejich děti

♦ **St 2. 3.: který tě v nebi korunoval:** za společné putování do Božího království – vězňů, těch, kdo je doprovázejí, a poškozených

Ze synodních skupinek

Opět na ochutnávku přijměte kousek zápisu jedné ze synodních skupinek naší farnosti. Pokud byste se chtěli přidat, je čas už jen do konce února:

Stav farnosti: Postavení naší farnosti je výjimečné z důvodu setkávání mnoha lidí, kteří navštěvují některou z dalších plzeňských farností. ♦ Farnost s bohatou a „kvalitní“ liturgií, skvělý farář. ♦ Pestrá nabídka setkávání - "farní kafe", modlitební a vzdělávací společenství, výlety, letní akce i pracovní setkání (úklidy kostelů, instalace betléma, drobné stavební práce...), akce i pro veřejnost (např. Den prarodičů a seniorů, tvorba adventních věnců, keramického betlému). ♦ Jednotlivá společenství a skupinky jsou živé, chybí větší vzájemná komunikace, sdílení a naslouchání. ♦ Pozitivní je, že se lidé začínají scházet a komunikovat. Je třeba se o to systematicky snažit a vytrvat. ♦ Důležité je společenství i pro nové příchozí a pro ty, kteří nechodí na farní kafe ani nevyužívají nabídek společenství či akcí. Využit setkání před kostelem, snaha o oslovení a naslouchání.

Mladí ve farnosti: V naší farnosti je malý podíl rodin s dětmi, nedaří se oslovit mládež. ♦ Je snaha nabízet farní výlety, letní akce (voda, čundr,...). ♦ Využit možnosti oslovit děcka před kostelem, zajímat se o jejich život, jejich názory, problémy... ♦ Snaha přitáhnout mládež k aktivní pomoci ve farnosti, např. při pořádání noci kostelů, či s ekologickými projekty. ♦ Nabídnout mládeži akce DCM a studentského klubu HORA. Snaha o dílčí propojení farnosti s DCM a studentským klubem HORA (s ohledem na sdílení kostela – např. společné večery chval). ♦ Častým problémem je neúspěšné předávání víry dětem v rodinách. ♦ Hledat cesty pro přitažlivost ...

Otevřenost farnosti vně: Oslovování a sdílení s náhodnými návštěvníky kostela (velká návštěvnost katedrály) ♦ Mše často pro nekostelní lidi nesrozumitelná, důležitá je promluva. ♦ Je potřeba, aby církev byla prostředím setkání s lidmi různých „kategorií“.

Farní postní štafeta

Osvědčilo se to vloni jako nouzové řešení postní doby, kdy jsme kvůli lockdownu moc do kostela chodit nemohli. Co kdybychom to zkusili zopakovat i letos už v normálnějších podmínkách?

Kdo se chce zapojit, ať se přihlásí na petrasovsky@bip.cz. Vždy v pondělí a ve čtvrtek pak dostane od některého ze svých kolegů tři postní výzvy, které může vykonat. A až na něj přijde řada, pošle své postní výzvy ostatním. Postní výzvy jsou:

♦ **1. Písmo k rozjímání:** Vyberte svůj oblíbený krátký úryvek z Písma a okomentuje ho dvěma či třemi větami. Všichni přihlášení si v následujících několika dnech (do dalšího pondělí či čtvrtku) mohou jednou udělat alespoň 15 min. času, aby se nad tímto úryvkem modlili.

♦ **2. Skutek pokání:** Vybere pro ostatní jeden skutek pokání, který v následujících dnech (do dalšího pondělí či čtvrtku) vykonají (desátek růžence, litanie, telefonát zapomenutému příbuznému atd.)

♦ **3. Písmo k četbě:** Vybere pro ostatní úryvek z Písma o délce 5 kapitol, který si všichni v následujících dnech (do dalšího pondělí či čtvrtku) mohou přečíst.

Postní obraz

Každou postní neděli bude na stolku s chlebem a vínem v kostele připravena krabička, do níž můžete vhadzovat své úmysly k modlitbě. Při ohláškách se pak kněz zeptá, jestli by si některá rodina nechtěla vzít domů na týden obraz Krista, aby se před ním modlila za farnost, za úmysly, které se vhodily do krabičky, i za své potřeby. Spolu s obrazem pak předá i lístečky z krabičky. Šlo by o to se alespoň třikrát týdně před obrazem sejit a jakkoliv se pomodlit (vlastními slovy nebo desátek růžence nebo litanie nebo jakkoliv jinak) Návrhy modliteb budou předány na papíru i s obrazem.

Příští neděli byste obraz zas přinesli do kostela a předali ho dalším zájemcům.

Obrazy budou dva: jeden pro katedrálu, druhý pro kostel Nanebevzetí Panny Marie.

Nezapomeňte se také na památku na přiložený papír podepsat.